

ВТЕЧА

П'єса

ШКОЛА МАГІЇ ТЕТРУ автори 13-16 років

Автори сюжету – Степан Кравець, Єлизавета Бугаєнко, Євгеній Ясеновський, Євгенія Попова, Ян Кузнєцов, Анастасія Вяткіна, Ганна Макаренко, Георгій Бухайдзе

Драматург – Яна Зеленська

INTRO 1

ВЕДУЧИЙ: Доброго дня, шановні пані та панове! Ми вітаємо вас на нашій виставі «Втеча»! (овації потужні, надмірні, самозакохані) Ви бачите у моїх руках ці дві бейсболки? Їх будуть носити наші головні герої. Це концептуальне рішення і вам треба його прийняти, як факт. Таким чином, Юля! Хто в нас Юля? (вдивляється в залу). О, ти будеш Юля!

Юля злітає на сцену, отримує кепку, приміряє її, вихваляється нею нібито кажучи «Бачили, я головна героїня!». Але тут на сцену вилітають ще три дівчини і відбирають кепку одна у одної «Мені в ній краще!», «Дай поносити!», «Що, сама розумна?»

ВЕДУЧИЙ: І головна чоловіча роль!

На сцену вилітають хлопці «Моя!», «Ні, цього разу моя!» «Я кращий» «Я заслужив!» «Я найкращий!» «В мене м'язи!» «В мене розум!»

Ведучий дивиться на кепку

ВЕДУЧИЙ: Так я не можу зрозуміти, чому тут написано Ігнат? Ми ж вирішили Ігор!

ДІВЧАТА: Ігнат!

ХЛОПЦІ: Ігор!

ВЕДУЧИЙ: Та ні! Був же Ігор!

Суперечка між дівчата та хлопцями триває якийсь час.

ВЕДУЧИЙ: Шановні глядачі! Допомогайте розібратися! Хто за те щоб героя звали нормальним таким ім'ям Ігор?... Сміливіше! Голосуємо за Ігоря!... Чим скоріше ви наважтесь підняти руку, тим скоріше ми почнемо виставу! Я вірю в вас!... Так! І ми маємо _____ голосів! І хто готовий обрати ім'я Ігнат?

В залежності від результатів дівчата та хлопці домовляються про використання обох імен. Наприклад, Ігнат і Ігор це імена його двох акаунтів в мережі: Ігор – справжнє ім'я для однокласників і інших знайомих, Ігнат – вигадане ім'я для мережі де він веде свій блог.

Запасні версії. Ігор ім'я, а Ігнат лише кепка. Або Ігнат справжнє ім'я, але він його соромиться, тому представляється всім Ігорем. Або те що пропонує власний вибір

ВЕДУЧИЙ: А зараз ми побачимо наскільки довго і нудно підлітки придивляються один до одного.

СЦЕНА 1. Пост ПРО ДРУЗІВ

Юля робить пост зі своїм фото з таким спеціальним прискіпливим поглядом, ніби ставить питання.

ЮЛЯ: Що ви собі думаєте про справжню дружбу? Чи існує така?

Пішли коменти.

РІЗНІ ГОЛОСИ: Юля зробила пост...Юля пише... Пост від Юлі... Ти диви!

ХЛОПЕЦЬ1: Оце так питання! Ніколи такого ж не було!

ІГНАТ: Звісно існує.

ДІВЧИНА1: А як же!

ДІВЧИНА2: Ну ш

ДІВЧИНА3: Ти про жіночу? (насмішливий смайл)

ДІВЧИНА4: А чому це ти питаєш? Щось сталося?

ЮЛЯ: Ні... дивлюся навколо. Дещо надихає, дещо дивує, дещо відвертає. Хочу знати як у вас?

АРТУР: Нема ні друзів, ні подруг. Воно з часом все вбивається.

ХЛОПЕЦЬ 1: Люди, які заради вас підуть на все, – це батьки! Найкращі друзі – це батьки! Як мінімум, вони вас ніколи не кинуть. Звісно, якщо вони у вас нормальні. Це величезна рідкість, знайти таку людину, яка у важливу мить прийде на допомогу.

АРТУР: Безліч друзів використовують тебе, а ти їх. 8

ДІВЧИНА2: Хто ж тебе так образив, друже?

ДІВЧИНА3: Я теж про це подумала.

АРТУР: Ой, жіноча логіка.

ХЛОПЕЦЬ1: Точно. У мене було безліч друзів, коли у татуся була своя крамничка і ходив туди поїсти і завжди... завжди один такий друг ходив зі мною за смаколиками халявними. А коли цей магазин закрився, куди вони всі поділися?

ДІВЧИН4: Об чупа-чупс стерлися. В мене теж така подружка була.

АРТУР: Ми друзі коли в тебе щось є, а коли нема, то і друзів нема.

ІГНАТ: Ну не знаю. У мене є друзі, вони за мене втоплять, якщо треба. Щось ти ображений якійсь.

ХЛОПЕЦЬ 1: Для того, щоб це перевірити, потрібна ситуація. Ти впевнений, що в тебе вже була така ситуація? Готові твої друзі підірватися і побігти тебе рятувати? Я хворий в лікарні!

АРТУР: Чи збив людину! Я в мусарні! Він приїде!

ІГНАТ: Почекай-почекай! Ну наприклад, коли я в реанімації лежав, він приїзжав! Я не просив, він сам.

ХЛОПЕЦЬ1: Круто! ...Але бачиш, це не друзі, а лише один друг.

ІГНАТ: Ну вибачте, мені лише 15, все ще попереду. Ще будуть люди. Так проблем таких поки не було.

АРТУР: Дитятко.

ДІВЧИНА1: Я не знаю, нащо друзів на міцність перевіряти? вони ж не горіхи!

Декілька лайків.

ЛІЗА: Краштест на дружбу - цікава послуга.

ХЛОПЕЦЬ 3: Слухайте, в мене є друзі і більше одного. Я теж не розумію, нащо їх випробовувати? Це міцна дружба перевірена часом! З деким дружу з 4 класу.

ІГНАТ: А як тобі здається, якщо б трапилося щось, вони би підірвалися?

ХЛОПЕЦЬ3: Два б точно приїхали. Інші б хвилювалися щиро. Це теж про дружбу.

АРТУР: Щось у вас не високі вимоги до дружби.

ДІВЧИНА2: Вимогливий який...

ХЛОПЕЦЬ 3: А нащо від неї щось вимагати? Звичайний цікавий діалог теж велика рідкість.

АРТУР: Балаканина? Теж мені критерій.

ДІВЧИНА3: А чому б і ні? Як з'ясувати, що людина тобі підходить, якщо не говорити з нею.

ДІВЧИНА4: Дружба з першого погляду!

ХЛОПЕЦЬ 3 (до ІГНАТА): А в тебе багато людей, з якими ти можеш обговорювати все що заманеться?

ЮЛЯ: Як консервувати огірки (смайл-вогник)

Декілька смайлів.

ДІВЧИНА1: як витратити мільйон?

ДІВЧИНА3: як кинути курити?

ДІВЧИНА2: пити?

ЮЛЯ: Гаразд! Нормальні теми які?

ІГНАТ: Про що завгодно.

ХЛОПЕЦЬ3: Про все, що в голову прийде.

ДІВЧИНА2: Про уроки, про вчителів. Типу не про що, але про щось.

ХЛОПЕЦЬ1: Все одно шкільна дружба це несерйозно. Пішов зі школи, пішла і дружба. Потусив і далі пішов.

ДІВЧИНА 1: Це більше про приятелів.

ЮЛЯ: Але ж дива бувають! Дехто через все життя несе таку дружбу, що у школі знайшли.

ХЛОПЕЦЬ1: Але таку спробуй знайти.

ІГНАТ: Є такі, що ходите разом у школі, а до дому приходите, він навіть домашку не скине, хоча в нього є.

Посміх. Декілька смайлів під коментаром.

ДІВЧИНА1: Може так бути, що просто люди перестають бути цікавими один одному.

ДІВЧИНА2: У мене таке було. Дружили-дружили, а потім інтереси розійшлися і такий ігнор. Я спочатку дуже образилася, а потім і сама зрозуміла, що мені з тією подружкою не цікаво. У нас хобі різні, фільми різні, навіть музика різна.

ДІВЧИНА 4: Неприємно. І дуже самотньо.

ХЛОПЕЦЬ1: Байдужість – це дуже дивна штука. В мене була така ситуація. Я з людиною довго дружив, дуже сильно довіряв. Але він почав себе вести, як гад. А потім і я так робив, теж як гад. А потім знов типу дружба, а потім знов срач. І я взагалі вже навіть посміхнутися людині не міг. І він теж такий пофігістичний став. Така байдужість і образа з одного боку, а з іншого ти і сам інакше вже не можеш. І ще страшно, будувати інші дружби, а раптом так само буде з часом!

ДІВЧИНА2: З кожним новим покидьком довіряти людям все складніше.

ХЛОПЕЦЬ3: У нас в класі лише дівчата сваряться.

ІГНАТ: Підтримую (смайл)

ЮЛЯ: Щось ви у полоні стереотипів!

ХЛОПЕЦЬ3: Чому це? В нас просто дівчата дивні. От нещодавно було, одна одній дупу лиже, а потім хоче подружитися з іншою, більш популярною, і починає до неї підлаштовуватись.

ДІВЧИНА2: Фу, грубо! Хлопці так само роблять, якщо що.

ДІВЧИНА1: Точно! Самі ж говорите, тільки не гуляли разом, а до дому прийшли і домашку не дасте.

ІГНАТ: Зазвичай, коли три дівчинки дружать, одна постійно буде ображатися, що ті дві проводять часу разом більше. Мене це вже бісить. Є в нас такі індивідууми, вони постійно сваряться і на одній перерві дружать, а на іншій вже булку не поділили.

ДІВЧИНА3: Ну так! Це ж ми постійно кулаками вимахуємо біля буфету. Як взагалі можна дружити і битися водночас?

ЮЛЯ: Та нема різниці хлопці чи дівчата. Все однаково. Ви весь час один одного лупцюєте, ногами вимахуєте. Я б вже образилася 550 разів.

ХЛОПЕЦЬ3: Згадав! В мене була одна сварка з другом. Я над ним стебався якийсь час, він терпів, а потім ударив мене у обличчя... І ми пішли далі спілкуватися. Все. Лайки і посмішки.

ІГНАТ: Ну ти терпіло!

ХЛОПЕЦЬ1: Ну так норм! Все зрозуміло!

ДІВЧИНА3: І нема образ! Все швидко!

ДІВЧИНА4: Все на одній перерві. Тут задражнили один одного і тут скинули напруження.

Всі розлетілися по своїх справах.

СЦЕНА_Пост Ігната про тригер.

ІГНАТ (Степа) Не можу мовчати! Мене бісить коли хтось чавкає. У мене один знайомий чавкає! Бабуся моя теж просто жахливо чавкає. Сидиш такий, а тебе аж трусить від цього. Це просто тригерить! Зашквар! У вас є якісь речі, які бісять вас так сильно?

ДІВЧИНА 1: Мене тригерить, коли хтось сьорбає.

ХЛОПЕЦЬ 1: О! Мене прям трясє, коли нігтем по склу прям спеціально.

ЮЛЯ: А нігтем по пінопласту, а? Це взагалі тортури!

ДІВЧИНА 2: Мене тригерить наша класуха регулярно. Вона булить учнів, сміється з них. Так вона ж ще вважає, що це повинно бути смішно іншим днюкам. Читає пости наші, а потім висміює перед класом. Так норм взагалі для дорослої людини?

ХЛОПЕЦЬ 2: Мене бісить, коли мій вітчим мене підколює. Мене це страшно дратує. Це взагалі несмішні жарти, і ти такий типу «ну нащо ти це робиш?». Взагалі мені максимально неприємно.

ІГНАТ: А ти йому казав, щоб він так не робив?

ХЛОПЕЦЬ 2: Казав, не допомагає. Це ж в нього гумор такий тупий.

ДІВЧИНА 3: Мене вибісила сьогодні одна ситуація з Класною. Наша історичка подала заяву директорці, що відмовляється від нашого класу, і наша класна керівниця почала робити дуже дивні речі. Тупо зрада свого класу!

ЮЛЯ: Так а що саме вона зробила?

ХЛОПЕЦЬ 3: По-перше вона почала дзвонити всім батькам і сповіщати про це. Напередодні вона побачила наших однокласників, які курили на лавочці і їх вичитала. А через цю ситуацію з історичкою вона подзвонила мамі одного з хлопців і розповіла про те, що він курить. Але він навіть не брав участь у ситуації з історичкою, він взагалі не до чого. Нащо вона його спалила? Якщо людина хоче, щоб до неї нормально відносилися, вона не повинна так робити. Це найтупіша річ, яку можна зробити. Ніколи до цього такого не було, хоча наші вчителі всіх курців знають.

ІГНАТ: Слухай, я не за твою вчительку. Але з одного боку це відбулося не в шкільний час і це типу її не стосується, але з іншого боку, як у класного керівника, в неї є якийсь обов'язок сповістити батьків про курця. Я б сам був не дуже щасливий з цього, але це норм для вчителя.

ДІВЧИНА 3: Розумієш, вона це зробила для того щоб він прийшов додому і йому по шапці надавали. Чому вона раніше цього не зробила? Це щурячий вчинок.

ДІВЧИНА 1: Точно, щурячий. Я не курю, але якщо ти борець з курінням, так роби це відразу, а не коли тебе підірвало з іншого приводу.

ІГНАТ: А ще мене бісить трохи моя класна. З одного боку вона хороша - завжди поясне, можна навіть на канікулах звернутися, вона дасть контрольну переписати, самостійну, поставить гарну відмітку потім. Всі її люблять у школі, як викладача. Але як класна керівниця занадто багато на себе бере! Ще у сьомому класі вона не відпускала нас з класу поки не покажемо їй записану домашку у шоденник.

Сьомий, вашу мати, клас!

ХЛОПЕЦЬ 2: Крінжова ситуація.

ЮЛЯ: Неприємно.

ІГНАТ: Інший її загон! У неї є два типа поведінки – гарний настрій та поганий. Наприклад, клас весь погано якусь роботу написав у іншого вчителя. Гарний настрій – «Ну що ж ви так! Я домовлюся з вчителем, ви підготуйтеся, будь ласка, прийдете та перепишете.» Поганий настрій – виходить і кричить: «Ставте їм двійки! Не вивчили одже їм не треба! Ставте двійки прямо у журнал всім! А можете декому і по дві!».

Всі по черзі: «лайно», «підстава», «неприємно»

ІГНАТ: І ще! Коли їй записку несеш від батьків, вона не упустить можливість зателефонувати твоїй мамі і запитати чи вона написала цю записку! Якщо погані відмітки вона теж дзвонить! Вона забагато на себе бере!

Всі по черзі: «лайно», «підстава», «неприємно»

ХЛОПЕЦЬ 1: А моя класна керівниця взагалі на себе нічого не бере! У нас парти всі заляпані якоюсь фігнею, вона взагалі за класом не слідкує. В стінах дірки, я сам їх робив. Мої однокласники постійно пепсі по полу розливають, ноги прилипають.

ДІВЧИНА 1: І Що їй пофіг?

ХЛОПЕЦЬ 1: Саме пофіг! Ніби сліпа.

ДІВЧИНА 2: Це мабуть не тригер, але мене сильно обурює мати однієї моєї однокласниці. Вона випиває, в неї новий чоловік, доньку свою навіть не бачить. Ця дівчина тягає в неї цигарки з пачки. Ріжеться, курить, це жахливо.

ХЛОПЕЦЬ 2: І в мене такий хлопець є в класі

ХЛОПЕЦЬ 1: і в мене.

ДІВЧИНА 1: В нас дівчина і хлопець.

ДІВЧИНА 3: Та у всіх є такі. А вчителі їх теплять, ніби їх не існує.

ХЛОПЕЦЬ 2: Чому? Нашого навіть бояться, бо невідомо чим відповість.

ДІВЧИНА 1: Наша директорка, Боже, надзвичайна людина, те я вона проводить уроки... тобто ніяк, це бісить. Я так розумію географія – це можливо цікавий урок, але по факту ми його не знаємо. Типу, я директорка, я ось прийшла, читайте цей параграф і пішли. Нічого не перевіряє, ставить якісь відмітки. Це бісить, ну ти чи директорка, чи вчителька, вже визначься!

ЮЛЯ: А у нас вчитель історії – це взагалі фрік! Вже декілька уроків поспіль він нічого не розповідає, а просто включає відео з ютубу і просто ходить по кабінету. І це не якісь прикольний влогер, а якась тупа картинка і щось бубнить. І ми з ним посварилися, бо я відвернулася від відео, а він такий підходить і кричить:

«Повернись, я сказав!» І кричить і плюється на мене. Ну я і я на нього накричала! Це бісить! Ти або проведь урок нормально, або не вимагай від мене серйозного відношення.

ДІВЧИНА 2: Батьки. Мама в мене така людина зайнята, вона приходить з роботи втомлена така. Ну я розумію, працювала людина, втомилася, прийшла до дому і взагалі не розмовляє. Тобто з нею пообговорювати якісь теми взагалі неможливо. Я така приходжу до неї і говорю-говорю, а вона паралельно в телефоні сидить... ну, мама, ну ми ж з тобою повинні спілкуватися... ну якийсь контакт, спілкування, проблеми, обговорення, посміятися. Це мене дуже бісить. Чому так?

ХЛОПЕЦЬ 1: Тригерить, коли поряд сидить людина і щось так ритмічно вистукує, ногою трясє. Це дуже бісить!

ХЛОПЕЦЬ 2: Ми купляємо чіпси, іншу фігню, і сідаємо фільм дивитися родиною. А у моєї мами робота здебільшого в телефоні. І ось починається фільм, а вона в телефоні, я кажу: «Все прибирай!». Ми всі прибрали, а вона: «Зараз відповім і приберу». Відповідає, прибирає, секунд 15 проходить, я дивлюся фільм, повертаюся до мами, щоб попросити чіпси подати, а вона вже в телефоні знов! І ця штука вона бісить! Ти ж начебто домовився з нею! Я розумію, це про роботу, але це може почекати до завтра, або хоча б дві години.

ДІВЧИНА 1: Батьки якось неправильно розставляють пріоритети, на мій погляд!

ХЛОПЕЦЬ 2: Вона ж сама вирішує фільм дивитись, відправляє мене в магаз за чіпсами. Але все як завжди!

ДІВЧИНА 2: В мене теж круто! Дивимось разом фільм. Мамі щось закортіло на кухні. Хто іде?... Я їду! І тільки но я ві-ді-йшла, тато раз і увімкнув фільм!... Ну нащо! Ну нащо так робити!!!

В цю мить до Ігната з-за спини підходить мама

МАМА: Привіт, любий!

Ігнат аж підстрибує він несподіванки.

ІГНАТ: Ого! ти мене налякала.

МАМА: Вибач, чим ти такий захоплений?

Ігнат закриває вікно чату.

ІГНАТ: Та так, неважливо.

МАМА: Ти уроки зробив?

ІГНАТ: Так.

МАМА: Всі?

ІГНАТ: Ні, ще історія лишилася.

МАМА: Сину, з неї треба починати! Твій тато вчитель історії і завуч, не може бути, щоб ти був слабким на очах у всієї школи в цьому. Його посада наша спільна відповідальність! Ми не можемо його ганьбити!

ІГНАТ: Мама! Я знаю історію.

МАМА: А чому ж оцінки не вище 9-ки?

ІГНАТ: Ніби ти не знаєш...

МАМА: Що не знаю?

ІГНАТ: Якщо він мені буде ставити відмінні оцінки, то буде ніби він необ'єктивний. А так об'єктивно? Знаю на 12, отримую лише кістку.

МАМА: Ти несправедливий до тата! ... Їсти будеш?

ІГНАТ: ... Так.

Мама виходить з кімнати. Ігнат повертається в чат.

ІГНАТ: Ох, мене тригерить, коли підкрадаються з-за спини. А вас?

СЦЕНА 3. СТОРІЗ про ДР

Юля робить сторіз.

АНЯ: На фото величезний торт, в нього встромлений ніж.

ЖЕНЯ Я: Надпис «Прощай дитинство».

ЖОРА: Номер банківської карти перекреслює правий нижній кут.
Про себе.

ЖЕНЯ П: Як тупо! Боже!

ЛІЗА: Круто! Чому я так не зробила?

ЯН: О! Скину їй п'ять гривень по приколу!

Відповіді на сторіз

СТЕПА: З Днем народження!

АНЯ: Вітання!

ЛІЗА: Вітання!

ЯН: З Днем народження!

ЖОРА: Вітаю з Днем народження!

ЖЕНЯ П: О нарешті тобі 15!

СТЕПА: Пам'ятаю тебе зовсім крихіткою!

АНЯ: Як швидко ростуть діти!))))

ЮЛЯ: О! Хтось скинув гроші! 500!? Ого! (дивиться в онлайн-банкінг) Хто це ?!

Ігнат? А! Це той, що робив пост про тригер! Неочікуванно!

Пише в особисті.

ЮЛЯ: Дякую! (Смайлік, лайк, жовте серце, салютік)

ІГНАТ: Нема за що))) На що збираєш?

ЮЛЯ: На поїсти)))
ІГНАТ: А якщо чесно?
ЮЛЯ: В Мак піду!
ІГНАТ: Серйозно? А що ти там любиш?
ЮЛЯ: Макфлурі... чікен макнагетс...
ІГНАТ: Ще хочу спробувати нові крильця
Юля: Якщо я захочу крильця я піду в КФС
Ігнат: Согл
Юля: А я ще ніколи не була в Дорсії
Ігнат: Я теж ! Го сходим !
Юля: Го!

INTRO 2

ВЕДУЧИЙ: А тепер найцікавіший момент, любі наші глядачі! Як само відбудеться перша зустріч? Чи відбудеться взагалі! ... Сміливіше! Багато хто з вас вже відвідував побачення, вже були різні ситуації, давайте згадаємо!

Можливі варіанти, які накидає глядач:

- *Вона не прийшла*
- *Він не прийшов*
- *Прийшов - побачив – не сподобалася – пішов не привітавшись*
- *Прийшла – побачила – не сподобався – пішла не привітавшись*
- *Прийшли – побачили – не сподобалися – пішли обидва*
- *Прийшов – не наважився підійти*
- *Прийшла – не наважилася підійти*
- *Прийшов – поїв – звалив не розплатившись*
- *Прийшла – поїла – збігла*
- *Прийшла/прийшов – інший спізвився на ____ хвилин.*
- *Інші варіанти глядача*
- *Happy end! Побачилися – сподобалися – заручилися*

Дещо пропонують глядачі, дещо дописуємо самі.

ВЕДУЧИЙ: Щось у нас тут безліч варіантів! Бо це дуже потужний глядацький досвід влився в нашу виставу. Давайте побачимо три на вибір.

Перший! (обирає варіант – граємо)

Другий! (Обирає варіант – граємо)

Третій! Happy end! Прошу!

Двоє зустрічаються:

ВІН: Привіт! Ти прикольна!

ВОНА: Привіт! Ти теж нічого!

ВІН: Давай зустрічатися!

ВОНА: Давай!

ВІН: Я показував твоє фото моїй мамі, ти їй сподобалася!

ВОНА: Мій тато сказав, що ти виглядаєш безпечним!
ВІН: То може одразу одружимося!
ВОНА: Ти думки читаєш? Я тільки хотіла запропонувати!
ВІН: А зараз красиво ідемо на захід сонця!
ВОНА: І тримаємося за руки! Аліна, увімкни відповідну музику, будь ласка!
Грає попсова музика. Вони йдуть.

СЦЕНА 4. ПРАВИЛА ПІД'ЇЛО

Парк. Гуляють парочки.

ВОНА: Я прогулювала школу раніше в офлайні
ВІН: Ах, ти негідниця. А що там прогулювати? Просто не зайшов у школу і все.
ВОНА: В онлайні складно, вони слідкують, камера включена, батькам відразу пишуть.
ВІН: Чому це? Навпаки найлегше прогулювати, коли ти в онлайні. Зайшов на урок, пішов пити чай. За законом не можна примушувати вмикати камеру.
ВОНА: Це ж приватна освіта, там все за спеціальними домовленостями і батьки з вчителями за одно. А як ти прогулюєш?
ВІН: Це залежить від погоди і обставин! Як мінімум можна піти в школу, а потім, коли всі пішли, повернутися до дому...
ВОНА: Якісь ми несміливі. Може давай, щось таке справжнє замутимо, а не цей мілкий непомітний протест?
ВІН: Наркотики?
Сміються
ВІН: Ось ти смієшся, а в мене друг один є, він весь час намагається щось спробувати. Вчора запропонував... казати смішно... скинутись і купити спробувати наркоти. Він типу нормальний, але він все хоче пробувати. Я через нього перший раз покурив, через нього... ну... багато чого я з ним перший раз спробувас...
ВОНА: Соромлюся запитати, що саме?
Сміються
ВІН: Мені здається, що найближчому майбутньому він все-таки спробує наркоти. Але це тупо. Це не свобода, це омана.
ВОНА: А як же вирватись? В мене подружка краде для розваги.
ВІН: Як? А ти вже щось крала?
ВОНА: Ну так... Це був такий стрес взагалі. Так серце стукало...
ВІН: Як? Де?
ВОНА: Цукерочки в супермаркеті. Заходиш такий у відділ, руку запускаєш, береш трохи, рукав спускається і все закриває і ти шусть на каси. Дуже страшно, що все в камерах і тебе бачать.
ВІН: Ти це коли робила?
ВОНА: Років у 8-9.
ВІН: Так ти крадійка зі стажем! А ти сама їла їх?
ВОНА: Звісно! А що ж ділитися ними?

ВІН: А я колись так у мами крав цукерки з коробки і друзям роздавав з табору. Моя мама там головною була. А потім виявилось, що ці цукерки для одного чувака були, що повинен був приїхати табір перевіряти. Потім мене наказали, я цілий вечір в кімнаті сам провів.

ВОНА: А я колись вкрала пачку цигарок вкрала.

ВІН: Та ти вже крадійка в законі!

ВОНА: Ні, я вкрала щоб дід не курил мій. Бо вони всі курили, а я проти. І мама курила, і баббуса, і дідуса. Вони всі курили, а я проти цього. Я їм весь час казала, щоб вони кинули, а вони ж звісно не слухали. І я просто взяв у діда пачку цигарок і закинув під ліжку. Нещодавно знайшов.

ВІН: Може на кришу якусь заліземо? Або щось справжнє вкрадемо?

ВОНА: Давай без кримінала, бро?

ВІН: Я хочу від батьків з'їхати.

ВОНА: Вже?

ВІН: Так, хочу самостійності.

ВОНА: А зараз.

ВІН: Занадто комфортно. Я сиджу у батьків на шиї. Всі опікуються, я навіть домашку іноді не роблю. Одного разу батьки поїхали відпочивати без мене, мені так класно було. Я сам за себе турбувався. Така мотивація...

Пауза. Обидва мовчать, розмірковують.

ВІН: Давай кудись з'їздимо?

ВОНА: Давай! Куди?

ВІН: В Полтаву!

ВОНА: Чому?

ВІН: Можна повернутися протягом дня, ніхто не помітить.

ВОНА: Не цікаво. Занадто близько. Може Дніпро?

ВІН: Те саме.

ВОНА: Куди очі дивляться хочуть....

ВІН: У Львів?

ВОНА: Ой, це 1000 км. Нас батьки загублять і в поліцію звернуться.

Знов пауза. Обидва про щось міркують.

ВІН: Давай на фест в Київ поїдемо!

ВОНА: Круто! Круто що на фест. В Київ теж не дуже круто. А кошти де ми візьмемо? В мене є трохи але на все не вистачить.

ВІН: В мене на дорогу вистачить на двох туди і назад.

ВОНА: А мені на квитки на фест вистачить.

ВІН: На сніданках зібрала?

ВОНА: Як і ти

Сміються.

СЦЕНА 5. КОМУ Б СКАЗАТИ.

Ігнат розмовляє з другом по телефону.

ІГНАТ: Ну ми вирішили поїхати до Києва.

АРТУР: Отак відразу після першого побачення? Смілива вона в тебе, або дурна.

ІГНАТ: Вона цікава.

АРТУР: Ну приїжджайте, я вам Київ покажу.

ІГНАТ: *Та що я його не бачив?*

АРТУР: *Так це ти його з мамкою бачив, а я тобі такі місця покажу!*

ІГНАТ: *Ми ж на фест, чи встигнемо?*

АРТУР: *Завжди можна знайти час, щоб зіпсувати гарного підлітка.*

ІГНАТ: *Сам ти підліток!*

АРТУР: *Не ображайся, привозь свою кралю. Зроблю вам весело!*

СЦЕНА 6. ПОТЯГ

Провідниця йде повз прохід

ПРОВІДНИЦЯ: Ось вони, підлітки, бачите? Так ті що перший раз самі кудись їдуть! Їх завжди видно!

Чай, кава, чогось солоденького?

Юля і Ігнат відмовляються «Ні... може згодом...»

ПРОВІДНИЦЯ: Навіть, якщо вони не зрозуміли, що вони далеко від дому без нагляду, вони у дивному захваті від обдумування своїх самостійних справ. (ніби вказує на хлопчика) Деяких хилитає просто від того, що потяг не можна зупинити і вони такі віддаляються від дому. У них ніби туман перед очима, а по щокам ніби електрична напруга. (насміхається над ними)... Чай, кава, бутерброд може?

ЮЛЯ: Чай можна?

ПРОВІДНИЦЯ: Так! (наливає, розплачуються, віддає) Деякі особливі. Їх ніби розриває. Звісно вони уявляють, як воно там буде, що там цікавого. Ну це по-перше, а по по-друге в них там крутиться-вертиться, що буде коли він до дому повернеться. Їх розривають ці дві думки чому? (питає у зали, і якщо зала не знаходить відповіді, каже сама) Звісно тому, що вони збігли без дозволу. Цих я бачу серед тисячі. Але є ще вищий рівень! Коли їдуть ті, хто один одного мало знають. Особливо дівчата! В них над головою хмара думок: «Що я тут роблю? Чого я з ним поїхала? Я ж його бачу другий раз у житті? Чи можу я зупинити цей потяг і зійти? Смілива і незалежна дурепа». І в цій же хмарині: «Але ж я все продумала! Я їду в цивілізацію, там завжди можна знайти вихід! Не можна зупинятися! Тільки вперед!» А він вірить, що все буде прекрасно, і сьогодні, і по поверненню, бо що тут такого!... Чай, кава, їсти будете?

ІГНАТ: Кави, будь ласка!

ЮЛЯ: Каву і круасан!

ЮЛЯ: А ти дивився «Неймовірну подорож містера Співета» .

ІГНАТ Ні, а про що це?

ЮЛЯ(Женя П): Взагалі то ... про хлопчика. Там багато чого цікавого і не все відразу зрозуміло. Пацан біжить,... вважає себе винним, але це не так і взагалі він геній.

ІГНАТ: Нічого незрозуміло.

ЮЛЯ: Та він плутаний, дивитись треба. Згадала чомусь, може тому що ми зараз теж перший раз самі мандруємо. Хоча ми набагато старші за того пацана... Ти взагалі які фільми любиш?

ІГНАТ: Жахи обожнюю!

ЮЛЯ : Я теж! А моя подружка взагалі не може дивитись жахи, вона просто спати не може!

ІГНАТ: До речі... фільм «Драйв». Це мабуть мій улюблений фільм.

Взагалі то все почалося з саундтреку, пісня Night call. Спочатку я її почув, а вже потім фільм подивився.

А ще мені дуже подобається «ІМЛА» за Стівеном Кінгом. Я його перший раз дивився коли мені було років 8, моя сестра з подружками його дивилася, а я з ними сидів, він мені вже тоді сподобався.

Я не з першого звісно разу зрозумів про що це все... Це ж не прямо фільм жахів, це більше трилер. І кінцівка там така незвична, така прямо трагедія.

ЮЛЯ : А якій фільм тобі так щоб конкретно не сподобався?

ІГНАТ : А не сподобався мені «Межа часу» і такий він ніби нормальний, і знято непогано. Там типу створили і навіть легалізували такі дизайнерські наркотики, які тебе переміщують назад у часі на те саме місце, де ти зараз. В цілому сам задум цікавий, але поза цим достатньо примітивний сюжет і все достатньо передбачуване... Багато дії заради дії.

ЮЛЯ: Я теж його дивилася і він чомусь не лишив багато вражень. Щось там наприкінці якась трагедія... сумно було.

ІГНАТ : Та не особливо...

ЮЛЯ: У мене є декілька фільмів які мені запали в серденько прямо, це «Втеча з Шоушенка», «Реквієм за мрією», тут я теж спочатку музику почула, а потім захотіла подивитись. Потім «Ліки від щастя», це ужастік, і «Костянтин» Щось типу ужастику. Але самий кльовий був «Я – початок». Там така історія! Є вчений він вивчає очі, він такий на порозі відкриттів. Зустрічає дівчину, але не просто так його ніби до неї веде подвійне число 11. Цю одинацятку він зустрічає всюди, поки до неї не доходить. Вони зустрічаються, закохуються, вже збираються одружитися. Їм кажуть, що вони повинні почекати добу. В цю добу вона гине... ну там таке вони на ліфті підіймаються, застрягли, він вилазить в просвіт, а коли її витягає... (незручно посміхається) їй відрізає ноги.

ІГНАТ (ЯН): Милота! (складає долоні сердечком)

ЮЛЯ: Вона в нього на руках помирає... це зворушливо було (трохи зніяковіло посміхається). Потім він одружився на своїй подрузі, що з ним працює

ІГНАТ: Легко це він!

ЮЛЯ: Та ні... він сумує за тією першою.

ІГНАТ : А з цією дітей робить!

ЮЛЯ: Ти знав!

ІГНАТ: Та ні! Я жартував! Що справді дітей завів вже?

ЮЛЯ: А що йому помирати холостим?

ІГНАТ: А далі що було?

ЮЛЯ: Він знайшов маленьку дівчинку з такими ж очима, як у його Софі! І це вона, тобто втілена у новому житті!

Ігнат мовчки дивиться трохи зачаровано.

КОНТРОЛЕР: Квитки, будь ласка, приготували... Так, з ким їдемо? Самі?

Незручна пауза

ІГНАТ: З мамою.

ЮЛЯ: З татом.

КОНТРОЛЕР: Так з мамою, чи з татом? І де вони взагалі?

ІГНАТ: Я з матір'ю, вона пішла в буфет.

ЮЛЯ: Я з батьком, він в туалеті.

КОНТРОЛЕР: Ну, гаразд.

Контролер йде. Ігнат і Юля видихають.

ІГНАТ: А тобі сподобався «Дивергент»?

ЮЛЯ: Я не дивилася ще. Чула, але ще не бачила.

ІГНАТ: Це такий постакалічний... постап... такий пост-апо-ка-лі-пти-чний бойовик! Фантастика. Всі поділені на 5 груп - Щирість, Зречення, Безстрашність, Дружелюбність, Ерудиція. Але серед них є люди, що наділені декількома якостями, або навіть всіма. І головна героїня виявляється таким дивергентом, от з цього все і закручується. Звісно вона знаходить собі хлопця, майже такого ж дивергента. Але це треба приховувати, бо тебе вб'ють за це. Ти типу бракований. Там така ситуація була, коли вони у потягу зустрілися, коли всіх зомбували. Вона так непомітно до нього підійшла і...так за руки взялися...

Юля кладе йому долоню на руку (Всі дівчата по черзі так роблять)

ЮЛЯ: Так?

Він киває.

ЮЛЯ: Милота.

Обидва сміються

ІГНАТ: Ага. Але друга частина - лайно.

СЦЕНА 7. Гаманець аут.

Він і вона підіймаються зі сходів платформи і підходять до скла надземного переходу, дивляться у вікно.

ВОНА: Ну ми ніби в Києві.

ВІН: Так.

ВОНА: Самі.

ВІН: Так. Треба поїсти.

ВОНА: Так.

Він засовує руку в кишеню. Завмирає. Починає ритися в інших карманах.

Стурбований

ВОНА: Що?

ВІН: Ти мій гаманець не бачила?

Передивляється все ще раз.

ВОНА: Як це?

ВІН: Чомусь я його не знаходжу...

ВОНА: Рюкзак?

Риється, не знаходить.

ВОНА: Дивись уважно!

ВІН: Як уважно? В мене три кишені і рюкзак.

Вона роздивляється уважно його.

ВОНА: Чотири.

Він просовую руку наскрізь кишені-кенгуру на худі.

ВІН: Нема нічого...
Збентежено посміхаються.
ВОНА: Годі.
ВІН: Може я його у потягу лишив...
ВОНА: Серйозно!
ВІН: Ну так... нащо брехати...
ВОНА: Серйозно?
Тупенька пауза.
ВІН: Їсти хочеться...
Розгублено дивляться один на одного.
ВОНА: Там тільки гроші були?
ВІН: Так... і паспорт...
ВОНА: ... паспорт...
ВІН: Паспорт в мене в телефоні є...
ВОНА: А гроші?
ВІН: Ну... можу поголодувати один день... мені не складно.
ВОНА: Ух ти. (звучить навмисно рівно)
ВІН: А чом ні... я так в школі робив, коли збирав на... ці гроші...
ВОНА: І типу в тебе нема більш нічого?
Він показує, що ні
ВОНА: І ти їх по кишенях не розділив?
Він знов показує, що ні.
ВОНА: Тобто ніяких запасних грошей?
ВІН: Які запасні?... я – школяр... Де ж тепер гроші брати? Вбивати якихось бабусь?
ВОНА: Давай без Достоевського.
Посміхаються.
ВОНА: Ну все..
ВІН: Все... До дому поїхали.
Сміються.
ВОНА: Пішли, пригощу тебе.
ВІН: Якось це не круто... Може відпрацюємо схему з Маком?
Йдуть переходом.

Інша така ж пара.

ВІН ІНШИЙ: Диви гаманець!
Підіймає, відкриває, роздивляється.
ВОНА ІНША: Клас! ... А може не треба його брати?
ВІН ІНШИЙ: Завжди мріяв знайти гроші...
ВОНА ІНША: Так що не будемо намагатися знайти хазяїна?
ВІН ІНШИЙ: А він би нас шукав?
ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ 1: Перепрошую, це ваша річ?
Він і вона розгубилися
ПОЛІЦЕЙСЬКА 2: Скажіть, будь ласка, як до вас звертатися?
ВІН: Ігнат.
ВОНА: Юля... Юлія.

ПОЛІЦЕЙСЬКА 2: Чи зрозуміли ви питання мого колеги, це ваша річ?

ВІН: Ми його тільки-но знайшли.

ВОНА: Хотіли повернути, саме вирішували, як це зробити.

ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ 1: Тому і відкрили?

ВІН: Так! Я шукав якусь візитівку може...

ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ 1: Ваші документи?

Він і вона риються к кишенях, дістають, показують.

ПОЛІЦЕЙСЬКА 2: А давайте пройдемо до відділку.

ВІН: А нащо?..

ВОНА: А що ми такого зробили?...

Уводять.

Третя пара.

ВІН зовсім інший: Приїхали!

ВОНА зовсім інша: Ага!

ВІН зовсім інший: Ну що все за планом?

ВОНА: Круто що він в тебе є! І що ніякої спонтанності?

ВІН зовсім інший: А ми тут зовсім не спонтанно?

ВОНА: Майже, але ні. І що там в тебе за план? Куди підемо?

Йдуть.

СЦЕНА 8. Такий собі Артур

ІГНАТ: Привіт, Артуре! Це Юля.

АРТУР: Привіт! Очі в тебе красиві, Юля!

ЮЛЯ: Привіт! А ще я ними дивлюся.

АРТУР: І що бачиш?

ЮЛЯ: Та таке.

ІГНАТ: Юля, він такий нахабний трохи, але нормальний.

АРТУР: А що я такого сказав! Тільки відмітив, що тебе смак непоганий, нормальну дівчину відхопив, 10 з 10!

Юля: А в тебе ум великий, як я бачу..

АРТУР: О, Юля! Ти заскамила моє сердечко!

ІГНАТ: Припини! Ти ж хотів нам щось показати, таке чого без тебе не побачити.

АРТУР: Точно! Поїхали.

СЦЕНА 9. Десь на березі Дніпра

Розмова вже йде деякий час, не так щоб зовсім пусто, але це інший Київ, таким яким його не встигають побачити гості столиці.

ІГНАТ: О, нарешті побачив живого скамера.

АРТУР: Так о що? Легкі гроші! Навіть не соромно. Я формую імунітет молоді до шахраїв.

ЮЛЯ: А кого ти розводиш?

АРТУР: Бовдурів звісно.

ІГНАТ: А скільки підймаєш?

АРТУР: По-різному. Сьогодні 2500.

ЮЛЯ: Ух ти ж.

АРТУР: Жируємо на злочинні гроші, котику.

ІГНАТ: Вона тобі не котик.

АРТУР: Вибач. Звичка.

ЮЛЯ: Ніколи не розуміла як це робиться.

АРТУР: Є декілька способів.

АВТОР1: Можна на передплаті за послугу, знаєш скільки довірливих.

АВТОР2: А можна на вкрадених даних картки. Не вводять свої дані на сайтах, наприклад. Ви не в курсі?

АВТОР3: А ще можна зламати ваш акаунт в Інсті. Потім розіслати всім повідомлення: «Мама в лікарні. Скинь 100 грн»...

АВТОР1: Ви навіть не знаєте скільки людей скине.

АВТОР2: Далі на злодюжку працює ваш авторитет. У вас багато друзів?

АВТОР3: А могли подзвонити, підтвердитися, чи це так.

АВТОР1: Ви навіть не уявляєте наскільки це розвинене. Це цілі мережі.

АВТОР2: На чолі сидить людина, на картку якої летять гроші довірливих.

АВТОР3: Він забирає собі 20-30 відсотків, а інше віддає тобі.

АВТОР1: Поряд з тобою зараз може сидіти скамер.

ЮЛЯ: Зрозуміло. Хоча я може просто не хотіла знати. Це дійсно просто.

АРТУР: А ви що ніколи нікогда не розводили.

ІГНАТ: А нащо? Я знаю як грошей невеликих без криміналу підняти.

АРТУР: Як?

ІГНАТ: Можна переклади робити на українську

ЮЛЯ: Можна гострайтером. Роботи до фіга в інеті.

АРТУР: Ого які ви правильні! А як же смак до життя? Як адреналін? Ніколи не хотіли спробувати, щось заборонене і легке водночас.

ІГНАТ: Я швидкість люблю.

ЮЛЯ: А я висоту.

АРТУР: Круто, але ж це банально. Я так вважаю, я своїми типу протиправними але дрібними діями формую імунітет нації до великого шахрайства.

ЮЛЯ: Герой.

АРТУР: Не кажи мала, що ти ніколи нічого не крала?

ЮЛЯ: (посміхнувшись): Цукерки в супермаркеті.

ІГНАТ: Нічого собі! Це як?

ЮЛЯ: Ідеш повз ряду з цукерками, взяв такий руку запустив в ті, що сподобалися, і рукав натягнув, щоб не видно було. Потім тихо, без метушні, спокійно виходиш через каси.

ІГНАТ: І коли це ти?

ЮЛЯ: Мені 8 було.

Сміються.

АРТУР: А зараз ризикнемо?

ЮЛЯ: Вже на фест час.

ІГНАТ: Ми вже і так в Маку касира на порцію розвели. Досить на сьогодні маленьких злочинів.

АРТУР: Так ви рецидивісти! Мовчу!

СЦЕНА 10. Мета поїздки

Фест відбувається на відкритому повітрі, нема загорож, літо, свято. Гучна музика. Всі танцюють. Юля і Ігнат у захваті від натовпу, музики, драйву, власного вчинку.

АРТУР: (кричить) Пити будете?

ЮЛЯ: А?

ІГНАТ: Не чую!

АРТУР: (показує і кричить) Пити будете?

Юля і Ігнат відмовляються.

АРТУР: Не гоніть! Трохи! (Показує) Трішечкі!

Юля і Ігнат погоджуються.

Артур йде.

Танцюють. Юля подумки.

ЮЛЯ: Круто! Що я тут! Круто що з тобою. Ти прикольний! Наче такий як всі, але ніби 100 років тебе знаю.

ІГНАТ: Не чую!(показує) Не чую!

ЮЛЯ: Чому я раніше так не відривалася? Мене ж ніхто не тримає взагалі! Ніхто ж навіть не побачить, якщо я три рази на тиждень буду так відриватися!

Ігнат знов показує, що не чує і сміється.

ІГНАТ: Ти мені подобаєшся! Дуже!

ЮЛЯ: Не чуюю! (показує)

ІГНАТ: Я навіть повірити не міг, що ти зголосишся зі мною зустрітися! А що б ще і поїхати кудись разом! Капець!

ЮЛЯ: Не чуюю!

ІГНАТ: Це зовсім інше! Це так круто, що ми тут! Мої б батьки не зрозуміли. Я ж гарний хлопець з майбутнім. Вчу історію і слухаюся батьків!

Юля просто танцює. З'являється Артур і роздивляється Юлю. Юля відчуває на собі його погляди, той відвертається. Юля йде до вбиральні, намагається попередити Ігната, але захоплений танцем.

ІГНАТ: (вже сам із собою) Як же це круто робити те, що вирішив і на і в кого не питати! Як же це круто! Круто! Круто!

Завзято танцює, навіть не помічає, що Юля відходить, а за нею крокує Артур.

ІГНАТ: Юля дуже-дуже прикольна. Юля?

Ігнат шукає навколо себе Юлю і не може знайти. Бачить десь далеко, що її тягне за руку Артур кудись. Намагається пробратися крізь натовп, натовп шаленіє від весілля і в Ігната нічого не виходить. Нарешті віг дістається Юлі, вириває її у Артура. Парубки б'ються. Артур старший і трохи більший, але Ігнат зліший. Нарешті перевага на боці Ігната, він відштовхує Артура. Той падає і чомусь не рухається. Ігнат намагається його привезти до тям, але не виходить, Юля хапає його за руку і тягне геть.

Натовп не реагує на подію, бо все це далеко, бійка осторонь, серед дерев, ніхто нічого не чує.

СЦЕНА 11. ПОТЯГ НАЗАД.

Знов потяг знов провідниця. Ніч.

Він і вона щасливі і радісно схвильовані. Гортають стрічку.

ВІН зовсім інший: Ти що фото виставила вже?

ВОНА зовсім інша: Так.

ВІН зовсім інший: Ого... а батьки?

ВОНА зовсім інша: А вони помітять?

ВІН зовсім інший: В сенсі.

ВОНА зовсім інша: Мати так занята своїм іміджем, їй не до мене. Головне, щоб н дзвінки відповідала.

ВІН зовсім інший: А батько

ВОНА зовсім інша: Він далеко і ... в нього теж імідж мабуть.

ВІН зовсім інший: А хто вони в тебе?

ВОНА зовсім інша: Вона – світська левиця, в неї модний бізнес. А він футболіст... його давно купили... він як подарунок на Різдво ... і родина в нього нова. Типу мною пишається, здалека, як картинкою для постів.

ВІН зовсім інший: Ого! Якось круто, але самотньо.

ВОНА зовсім інша: Норм. А ти чого нічого не виставляєш?

ВІН зовсім інший: Ну в мене все навпаки тому що. Тотальний контроль. Я під лупою. І мене капець очікує. І я взагалі зв'язок ще не вмикав...

ВОНА зовсім інша: Ого. І що буде?

ВІН зовсім інший: Багато всього. Розмови, де мені будуть робити соромно. Мені вже соромно. Тому нумо тему міняти! Що ти там назнімала?

Він і вона інші, розгублені, ображені

ВОНА інша: З'їздили...

ВІН інший: А де той поліцейський?

ВОНА інша: Позаду сидить.

ВІН інший: От лайно... ми ж нічого не зробили.

ВОНА інша: Але ж хотіли...

ВІН інший: Так це за наміри?

ВОНА інша: Наступного разу не підіймай гаманці з землі, вони отруєні.

ВІН інший: ... не буду...

ВОНА інша: Будемо всім розповідати, що круто з'їздили в Київ, просиділи цілий день у поліції, бо навіть нічого не зробили.

ВІН інший: Мене більше лякає той ґвалт, що мати підійме. Тобто вже підняла. А потім опала від батька.

ВОНА інша: Що від батька?

ВІН інший: Ігнор... тотальний ігнор.

Інша пара. Мовчазна, перелякана

ВОНА: А може ні?

ВІН: Не знаю.

ВОНА: А пульс там... дихання?

ВІН: А чорт його розбере... там же гучно було.

Мовчать якийсь час.

ВОНА: Порадитися б з кимось...

ВІН: Мені здається краще не висовуватись...

ВОНА: Так а може воно встало і пішло? І взагалі нічого страшного? Ти ж йому лише здачу дав... за мене заступився...

ВІН: Мені здається, що суддям і поліції це не важливо. Батько колись казав, що в нас нікого не виправдовують. Тобто якщо вже потрапив під пильне око закону, тобі капець.

ВОНА: Але ж все навпаки! Ти злочин зупинив, він би мене той...

ВІН: Так і бачу заголовки «Злочин зупинений злочином. Відчайдушний підліток врятував подругу»

ВОНА: Ну так, краще не висовуватись...

ФІНАЛ.